

De bepalingen van de wijzigingswet van 20 december 2019 waarbij is uitgesloten dat nationale rechters kunnen onderzoeken of formaties die rechtspreken in zaken waarin het Unierecht een rol speelt, voldoen aan de vereisten van een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat vooraf bij wet is ingesteld in de zin van artikel 19, lid 1, VEU, in samenhang met artikel 47 van het Handvest, vormen een geval van niet-nakoming van die bepalingen en schenden het mechanisme van prejudiciële verzoeken dat in artikel 267 VWEU is neergelegd. Overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie zijn de nationale rechterlijke instanties verplicht te verzekeren dat zaken met betrekking tot rechten die justitiabelen aan het recht van de Unie ontleen, worden behandeld door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat vooraf bij wet is ingesteld. De kwalificatie van een dergelijk onderzoek als een tuchtrechtelijk vergrijp vormt eveneens een schending van het Unierecht. Elke nationale rechter moet, als rechter van de Unie, de mogelijkheid hebben ambtshalve of op verzoek te beoordelen of Unierechtelijke zaken worden behandeld door een onafhankelijk gerecht in de zin van het Unierecht zonder dreiging dat jegens die rechters een disciplinaire procedure wordt ingeleid. Het toedelen van de uitsluitende bevoegdheid om verzoeken over de uitsluiting van een rechter van een bepaalde zaak aan de kamer voor buitengewone controle en publieke aangelegenheden van de Sąd Najwyższy of de bepaling van de bevoegde rechtsprekende formatie vanwege een klacht over het ontbreken van onafhankelijkheid van een rechter of van een rechterlijke instantie leidt ertoe dat de overige nationale rechterlijke instanties onmogelijk kunnen voldoen aan de bovengenoemde verplichtingen en het Hof van Justitie geen prejudiciële vragen kunnen stellen over de uitlegging van dit vereiste van Unierecht. Daarentegen is elke nationale rechterlijke instantie volgens de rechtspraak van het Hof gerechtigd in geval van twijfel over de uitlegging krachtens artikel 267 VWEU prejudiciële vragen te stellen en rechterlijke instanties waarvan de beslissingen niet vatbaar zijn voor hoger beroep zijn daartoe gehouden.

De verplichting van elke rechter om binnen 30 dagen van zijn benoeming tot rechter informatie te geven over zijn lidmaatschap van verenigingen, over functies die hij heeft vervuld in een stichting die geen economische activiteiten uitoefent en ook over zijn lidmaatschap van een politieke partij voorafgaand aan de benoeming tot rechter en de publicatie van die informatie in het openbare-informatiebulletin schendt het grondrecht van een rechter op bescherming van het privéleven en van zijn persoonsgegevens, en de bepalingen van verordening (EU) 2016/679.

(¹) PB 2016, L 119, blz. 1

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarije)
op 31 maart 2021 — Strafzaak tegen V. S.**

(Zaak C-205/21)

(2021/C 252/16)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Spetsializiran nakazatelen sad

Verzoekende partij

Ministerstvo na vateshnite raboti, Glavna direksia za borba s organiziranata prestapnost

Beklaagde

V. S.

Prejudiciële vragen

- 1) Is artikel 10 van richtlijn 2016/680 (¹) rechtsgeldig uitgevoerd in nationaal recht door de verwijzing in de nationale wet — met name artikel 25, lid 3, en artikel 25a van de Zakon za ministerstvo na vateshnite raboti (wet op het ministerie van Binnenlandse Zaken) — naar de soortgelijke bepaling van artikel 9 van verordening 2016/679 (²)?
- 2) Is voldaan aan het in artikel 10, onder a), van richtlijn 2016/680 — gelezen in samenhang met artikel 52 ervan en met de artikelen 3 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — gestelde vereiste dat een beperking van het recht op menselijke integriteit en van het recht op bescherming van persoonsgegevens bij wet moet zijn voorzien, wanneer er sprake is van tegenstrijdige nationale bepalingen met betrekking tot de vraag of de verwerking van genetische en biometrische gegevens met het oog op registratie door de politie is toegestaan?

- 3) Verzet artikel 6, onder a), van richtlijn 2016/680 juncto artikel 48 van het Handvest zich tegen nationale wettelijke bepalingen — met name artikel 68, lid 4, van de wet op het ministerie van Binnenlandse Zaken — die aan de rechter de verplichting opleggen om de verplichte verzameling van persoonsgegevens (het nemen van dossierfoto's en vingerafdrukken, alsook van stalen met het oog op het aanmaken van een DNA-profiel) te bevelen, wanneer een van een ambtshalve vervolgbaar en opzettelijk strafbaar feit beschuldigde persoon weigert vrijwillig mee te werken aan deze verzameling van persoonsgegevens, zonder dat de rechter kan beoordelen of er gegronde vermoedens bestaan dat deze persoon het ten laste gelegde ambtshalve vervolgbaar en opzettelijk strafbaar feit heeft gepleegd?
- 4) Verzetten artikel 10, artikel 4, lid 1, onder a) en c), en artikel 8, leden 1 en 2, van richtlijn 2016/680 zich tegen nationale wettelijke bepalingen — met name artikel 68, leden 1 tot en met 3, van de wet op het ministerie van Binnenlandse Zaken — volgens welke als algemene regel geldt dat van alle van ambtshalve vervolgbare en opzettelijke strafbare feiten beschuldigde personen dossierfoto's en vingerafdrukken moeten worden genomen, alsook stalen met het oog op het aanmaken van een DNA-profiel?

- (¹) Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad (PB 2016, L 119, blz. 89).
- (²) Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB 2016, L 119, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supremo Tribunal Administrativo
(Portugal) op 1 april 2021 — Autoridade Tributária e Aduaneira / DSR — Montagem e Manutenção
de Ascensores e Escadas Rolantes SA**

(Zaak C-218/21)

(2021/C 252/17)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Supremo Tribunal Administrativo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij (verwerende partij in eerste aanleg): Autoridade Tributária e Aduaneira

Verwerende partij (verzoekende partij in eerste aanleg): DSR — Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes SA

Prejudiciële vragen

- 1) Is het verenigbaar met het Unierecht, en in het bijzonder met bijlage IV bij de Zesde btw-richtlijn (¹), dat punt 2.27 van lijst I bij het btw-wetboek aldus wordt toegepast dat de reparatie en het onderhoud van liften door de onderneming waarop de [...] feiten betrekking hebben, daaronder vallen, zodat het verlaagde btw-tarief van toepassing is op die diensten?
- 2) Is het verenigbaar met het [Unie]recht, en in het bijzonder met bijlage IV bij de Zesde btw-richtlijn, dat die bepaling van het btw-wetboek aldus wordt toegepast dat er ook rekening wordt gehouden met andere bepalingen van nationaal recht, namelijk artikel 1207, artikel 204, lid 1, onder e), en lid 3, en artikel 1421, lid 2, onder b), van het burgerlijk wetboek (bepalingen die zien op de overeenkomst tot aanneming van werk, onroerend goed en de omstandigheid dat er bij liften van wordt uitgegaan dat er sprake is van gemeenschappelijk ruimten van gebouwen in mede-eigendom)?

(¹) Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1).